

MERENKULKUHALLITUksen T I E D O T U S L E H T I

1.12.1987

Helsinki

No 15/87

ERÄIDEN PALKKIOIDEN JA MAKSUJEN KOROTUS

Merenkulkuhallitus ilmoittaa tiedoksi, että 6.11.1987 on annettu seuraavat asetukset, joilla korotetaan aluksenmittauspalkkioita:

Asetus aluksenmittauksesta vuoden 1969 kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen mukaan annetun asetuksen muuttamisesta (828/87),

Asetus aluksenmittaukseen liittyvistä palkkioista, korvauksista ja maksuista (829/87),

Asetus Suezin kanavan mittakirjasta annetun asetuksen muuttamisesta (830/87) sekä

Asetus Panaman kanavan mittakirjasta annetun asetuksen muuttamisesta (831/87).

Asetukset tulivat voimaan 1.12.1987.

Tämä tiedotuslehti korvaa merenkulkuhallituksen tiedotuslehden nro 13/10.5.1982.

Oikeustoimiston päällikkö

Hannu Makkonen

KD 907/86/101
ISSN 0430-5345

MERENKULKUHALLITUSEN KARTTAPAINO
HELSINKI 1987

Nro 828/87

Asetus

**aluksenmittauksesta vuoden 1969 kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen mukaan annetun
asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 6 päivänä marraskuuta 1987

Kauppa- ja teollisuusministeriön toimialaan kuuluviaasioita käsittelemään määrityn ministerin esittelystä

Lisätään aluksenmittauksesta vuoden 1969 kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen mukaan 9 päivänä heinäkuuta 1982 annettuun asetukseen (522/82) uusi 20 a § seuraavasti:

20 a §

Aluksenmittaukseen liittyvistä palkkioista, korvauksista ja maksuista säädetään erikseen.

kuuta 1987 ja sillä kumoraan aluksenmittauksesta 10 päivänä kesäkuuta 1955 annetun asetuksen (306/55) 21—25 §, niistä 21, 22 ja 24 § sellaisina kuin ne ovat 30 päivänä huhtikuuta 1982 annetuissa asetuksessa (326/82).

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulua-

Helsingissä 6 päivänä marraskuuta 1987

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri Pekka Vennamo

Nro 829/87

Asetus

aluksenmittaukseen liittyvistä palkkioista, korvaiksista ja maksuista

Annettu Helsingissä 6 päivänä marraskuuta 1987

Kaappa- ja teollisuusministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määritetyn ministerin esittelystä, valtiolle tulevan maksun osalta 29 päivänä joulukuuta 1973 annetun valtion maksuperustelain (980/73) 5 §:n nojalla, säädetään:

1 §

Aluksenmittauksesta vuoden 1969 kansainvälisten aluksenmittausyleissopimuksen mukaan annetun asetuksen (522/82) mukaisesta aluksenmittauksesta suoritetaan aluksenmittajaalle peruspalkkiona 300 markkaa ja sen lisäksi 90 penniä kerrottuna aluksen bruttovetoisuutta osoittavalla luvulla. Palkkio on kuitenkin enintään 4 560 markkaa.

2 §

Aluksenmittauksesta annetun asetuksen (306/55) mukaisesta aluksenmittauksesta suoritetaan aluksenmittajaalle palkkiota seuraavasti:

a) *mittauksesta I säännön mukaan*, kun mitattava on:

a) *konealus*: peruspalkkiona 300 markkaa ja sen lisäksi 90 penniä kerrottuna aluksen bruttovetoisuutta osoittavalla luvulla, kuitenkin enintään 4 560 markkaa; milloin mittauksen yhteydessä aluksen vетоisuuus määritellään myös jättermällä veroisuuteen lukematta tiettyt välikansitilit, suoritetaan tämän pienemmän vетоisuuden määrittämisenstä lisäksi yksi kolmannes edellä mainituista palkkiosta; ja

b) *muu kuin konealus*: a kohdassa mainitut palkkio, yhdellä kolmanneksella vähennettynä, kuitenkin vähintään 300 markkaa;

b) *mittauksesta II säännön mukaan sekä osittaisesta uudelleen mittauksesta aluksessa tapah-*

tuneen rakenteellisen muutoksen takia: puolet 1 kohdassa mainitusta palkkiosta, kuitenkin vähintään 300 markkaa;

3) *osittaisesta uudelleen mittauksesta ulkomaisen aluksen vетоisuuustodistusta varten*: kolmannes 1 kohdassa mainitusta palkkiosta, kuitenkin vähintään 300 markkaa.

Konealuksellä tarkoitetaan alusta, jossa on kuljetuskoneisto.

3 §

Aluksenmittajaalla on oikeus saada korvaus matkakustannuksistaan valtion virkamiesten matkakustannusten korvauksesta annettujen säännosten ja määritysten mukaan. Jollei alus ole satamalaiturissa, hakijan on kuljetettava aluksenmittaja tai korvattava tälle kuljetuksesta aiheutuvat kulut.

4 §

Mittakirjasta sekä sellaisesta maasta kotoisin olevan aluksen vетоisuuustodistuksesta, jonka kanssa Suomi ei ole tehnyt sopimusta mittakirjojen molemminpuolisesta tunnustamisesta, suoritetaan valtiolle maksua 20 penniä kerrottuna aluksen bruttovetoisuutta osoittavalla luvulla. Maksu on kuitenkin vähintään 50 markkaa.

5 §

Aluksenmittajaan palkkiot ja matkakustannus-

2

ten korvaukset sekä 4 §:ssä mainitut maksut suorittaa laivanisäntä.

6 §

Tämän asetuksen mukaan suoritettava palkkio, korvaus ja maksu saadaan periä ulosottotoimin ilman tuomiota tai päätöstä noudattaan mitä

verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) on säädetty.

7 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1987.

Helsingissä 6 päivänä marraskuuta 1987

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri Pekka Venamo

Nro 316/55

Asetus
Suezin kanavan mittakirjasta

Annettu Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 1955

Kaappa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään:

1 §. Laivanisännän pyynnöstä voi merenkulkuhallitus, sen jälkeen, kun alus on jäljempänä mainitulla tavalla mitattu, antaa suomalaiselle alukselle englanninkielellä laaditun Suezin kanavan mittakirjan (Suez Canal Special Tonnage Certificate).

Tällainen mittakirja voidaan antaa myös Suomen satamassa olevalle ulkomaalaiselle alukselle, jos aluksen omistaja sitä merenkulkuhallitukselta pyytää.

Merenkulkuhallitus voi sallia, että suomalainen aluksenmittaaja suorittaa 1 momentissa tarkoitettun mittauksen ulkomaan satamassa. Merenkulkuhallitus voi myös pyytää ulkomaan aluksenmittausviranomaista suorittamaan sanotun mittauksen.

2 §. Aluksen mittaaminen ja sen vetoisuuden laskeminen on suoritettava merenkulkuhallituksen antamien ohjeiden mukaisesti. Näiden ohjeiden tulee olla yhdenmukaiset Suezin kanavan aluksenmittaussääntöjen kanssa.

Merenkulkuhallitus vahvistaa mittalomakkeen ja mittakirjan kaavan.

3 §. Milloin aluksessa, sen jälkeen, kun se on saanut tässä asetuksessa tarkoitettun mittakirjan, on tapahtunut sen vetoisuuteen vaikuttava rakenteellinen muutos tai milloin siinä olevia tiloja käytetään muuhun tarkoitukseen, kuin mikä oli ilmoitettu niiden tarkoitukseksi aluksen brutto- ja nettovetoisuutta määritettäessä, on mittakirja viipymättä palautettava merenkulkuhallitukselle.

Laivanisännän pyynnöstä voidaan tällainen alus tarpeellisessa määrin uudestaan mitata ja sillä antaa uusi Suezin kanavan mittakirja.

4 §. (6.11.1987/830) Tässä asetuksessa tarkoitetaan aluksenmittauksesta suoritetaan aluksenmittaajalle palkkiota aluksenmittaukseen liittyvistä palkkioista, korvaiksista ja maksuista annetun asetuksen (829/87) 2 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan, mikäli alus on mitattu ainoastaan aluksenmittauksesta vuoden 1969 kansainvälichen aluksenmittausyleissopimuksen mukaan annetun asetuksen (522/82) mukaisesti ja mainitun momentin 2 kohdan mukaan, mikäli alus on mitattu aluksenmittauksesta annetun asetuksen (306/55) mukaisesti.

5 §. (6.11.1987/830) Mittakirjasta suoritettavasta maksusta on voimassa, mitä siitä on aluksenmittaukseen liittyvistä palkkioista, korvaiksista ja maksuista annetun asetuksen 4 §:ssä säädetty.

6 §. (6.11.1987/830) Edellä säädetyn lisäksi on soveltuville osin noudatettava aluksenmittauksesta vuoden 1969 kansainvälichen aluksenmittausyleissopimuksen mukaan annetun asetuksen säännöksiä.

7 §. Merenkulkuhallituksen tulee valvoa tämän asetuksen noudattamista sekä tarvittaessa antaa tarkempia määräyksiä sen soveltamisesta.

8 §. Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä heinäkuuta 1955.

Nro 317/55
 Asetus
 Panaman kanavan mittakirjasta

Annettu Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 1955

Kaappa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään:

1 §. Laivanisännän pyynnöstä voi merenkulkuhallitus, sen jälkeen, kun alus on jäljempänä mainitulla tavalla mitattu, antaa suomalaiselle alukselle englanninkielellä laaditun Panaman kanavan mittakirjan (Panama Canal Tonnage Certificate).

Tällainen mittakirja voidaan antaa myös Suomen satamassa olevalle ulkomaalaistulle alukselle, jos aluksen omistaja sitä merenkulkuhallitukselta pyytää.

Merenkulkuhallitus voi sallia, että suomalainen aluksenmittaaja suorittaa 1 momentissa tarkoitettun mittauksen ulkomaan satamassa. Merenkulkuhallitus voi myös pyytää ulkomaan aluksenmittausviranomaista suorittamaan sanotun mittauksen.

2 §. Aluksen mittaaminen ja sen vetoisuuden laskeminen on suoritettava merenkulkuhallituksen antamien ohjeiden mukaisesti. Näiden ohjeiden tulee olla yhdennäköiset Panaman kanavan aluksenmittaussääntöjen kanssa.

Merenkulkuhallitus vahvistaa mittalomakkeen ja mittakirjan kaavan.

3 §. Milloin aluksessa, sen jälkeen, kun se on saanut tässä asetuksessa tarkoitettun mittakirjan, on tapahtunut sen vetoisuuteen vaikuttava rakenteellinen muutos tai milloin siinä olevia tiloja käytetään muuhun tarkoitukseen, kuin mikä oli ilmoitettu niiden tarkoitukseksi aluksen brutto- ja nettovetoisuutta määritettäessä, on mittakirja viipymättä palautettava merenkulkuhallitukselle.

Laivanisännän pyynnöstä voidaan tällainen alus tarpeellisessa määrin uudestaan mitata ja sillle antaa uusi Panaman kanavan mittakirja.

4 §. (6.11.1987/831) Tässä asetuksessa tarkoitetaan aluksenmittauksesta suoritetaan aluksenmittaajalle palkkiota aluksenmittaukseen liittyvistä palkkioista, korvausista ja maksuista annetun asetuksen (829/87) 2 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan, mikäli alus on mitattu ainoastaan aluksenmittauksesta vuoden 1969 kansainvälichen aluksenmittausyleissopimuksen mukaan annetun asetuksen (522/82) mukaisesti ja mainitun momentin 2 kohdan mukaan, mikäli alus on mitattu aluksenmittauksesta annetun asetuksen (306/55) mukaisesti.

5 §. (6.11.1987/831) Mittakirjasta suoritettavasta maksusta on voimassa, mitä siitä on aluksenmittaukseen liittyvistä palkkioista, korvausista ja maksuista annetun asetuksen 4 §:ssä säädetty.

6 §. (6.11.1987/831) Edellä säädetyn lisäksi on soveltuville osin noudatettava aluksenmittauksesta vuoden 1969 kansainvälichen aluksenmittausyleissopimuksen mukaan annetun asetuksen säänöksiä.

7 §. Merenkulkuhallituksen tulee valvoa tämän asetuksen noudattamista sekä tarvittaessa antaa tarkempia määräyksiä sen soveltamisesta.

8 §. Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä heinäkuuta 1955.

SJÖFARTSSTYRELENS INFORMATIONSLAD

1.12.1987

Helsingfors

Nr 15/87

FÖRHÖJNING AV VISSA ARVODEN OCH AVGIFTER

Sjöfartsstyrelsen meddelar, att den 6 november 1987 givits nedan-nämnda förordningar, varmed skeppsmätningsarvoden höjs:

Förordning om ändring av förordningen om skeppsmätning enligt 1969 års internationella skeppsmätningskonvention (828/87),

Förordning om arvoden, ersättningar och avgifter för skeppsmätning (829/87),

Förordning om ändring av förordningen om mätbrev för Suez kanal (830/87) samt

Förordning om ändring av förordningen om mätbrev för Panama kanal (831/87).

Förordningarna trädde i kraft 1.12.1987.

Detta informationsblad ersätter sjöfartsstyrelsen informations-blad nr 13/10.5.1982.

Chefen för juridiska byrån

Hannu Makkonen

Nr 828/87

Förordning

om ändring av förordningen om skeppsmätning enligt 1969 års internationella skeppsmätningskonvention

Given i Helsingfors den 6 november 1987

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till handels- och industriministeriets verksamhetsområde

fogas till förordningen den 9 juli 1982 om skeppsmätning enligt 1969 års internationella skeppsmätningskonvention (522/82) en ny 20 a § som följer:

20 a §
Om arvoden, ersättningar och avgifter för skeppsmätning stadgas särskilt.

Denna förordning träder i kraft den 1 decem-

ber 1987 och genom den upphävs 21—25 §§ förordningen den 10 juni 1955 angående skeppsmätning (306/55), av dessa lagrum 21, 22 och 24 §§ sådana de lyder i förordning av den 30 april 1982 (326/82).

Helsingfors den 6 november 1987

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Minister Pekka Vennamo

Nr 829/87

Förordning

om arvoden, ersättningar och avgifter för skeppsmätning

Given i Helsingfors den 6 november 1987

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till handels- och industriministerns verksamhetsområde och i fråga om den avgift som tillkommer staten, med stöd av 5 § lagen den 29 december 1973 om grundetna för avgifter till staten (980/73), stadgas:

1 §

För skeppsmätning i enlighet med förordningen om skeppsmätning enligt 1969 års internationella skeppsmätningsskonvention (522/82) betalas till skeppsmätaren i grundarvode 300 mark och därutöver 90 penni multiplicerat med ett tal som anger fartygets bruttodräktighet. Arvodet uppgår dock till högst 4 560 mark.

2 §

För skeppsmätning enligt förordningen angående skeppsmätning (306/55) betalas arvode till skeppsmätaren som följer:

1) för mätning enligt regel I av

a) maskindrivet fartyg: i grundarvode 300 mark och därutöver 90 penni multiplicerat med ett tal som anger fartygets bruttodräktighet, dock högst 4 560 mark; om fartygets dräktighet i samband med mätningen fastställs även med uteslutning av vissa melländäcksutrymmen, betalas för fastställande av denna mindre dräktighet ytterligare en tredjedel av ovan nämnda arvode, och

b) annat än maskindrivet fartyg: i a punkten nämnt arvode minskat med en tredjedel, dock minst 300 mark;

2) för mätning enligt regel II samt för partiell

ommätning på grund av ändring av fartygets konstruktion: hälften av det i 1 punkten nämnda arvodet, dock minst 300 mark;

3) för partiell ommätning av utländskt fartyg för utfärdande av dräktighetsbevis: en tredjedel av det i 1 punkten nämnda arvodet, dock minst 300 mark.

Med maskindrivet fartyg avses fartyg med framdrivningsmaskineri.

3 §

Skeppsmätaren har rätt att få ersättning för sina resekostnader i enlighet med stadgandena och bestämmelserna om resekostnadsersättning för statens tjänstemän. Har fartyget inte lagt till vid kajen, skall sökanden antingen transportera skeppsmätaren till fartyget eller ersätta dennes kostnader för transporten.

4 §

För mätbrev och för dräktighetsbevis för ett fartyg som hör hemma i ett land med vilket Finland inte har ingått överenskommelse om ömsesidigt erkännande av mätbrev, erläggs till staten en avgift på 20 penni multiplicerad med ett tal som anger fartygets bruttodräktighet. Avgiften uppgår dock minst till 50 mark.

2

5 §

Arvoden till skeppsmätaren och ersättningen för resekostnaderna samt de avgifter som nämns i 4 § betalas av fartygets redare.

dom eller utslag med iaktagande av vad som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

6 §

Arvoden, ersättningar och avgifter enligt denna förordning kan indrivas i utsökningsväg utan

7 §

Denna förordning träder i kraft den 1 december 1987.

Helsingfors den 6 november 1987

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Minister Pekka Vennamo

N:o 316/55

Förordning
om mätbrev för Suez kanal.

På föredragning av handels- och industriministern stadgas:

1 §. Sjöfartsstyrelsen må på begäran av fartygets redare, sedan fartyget mäts på nedannämnda sätt, för finskt fartyg utfärda på engelska avfattat mätbrev för Suez kanal (Suez Canal Special Tonnage Certificate).

Sådant mätbrev må utfärdas även för utländskt fartyg i finsk hamn, om fartygets ägare därom anhåller hos sjöfartsstyrelsen.

Sjöfartsstyrelsen må medgiva, att finsk skeppsmätare verkställer i 1 mom. avsedd mätning i utländsk hamn. Sjöfartsstyrelsen må även anhålla, att skeppsmätningsmyndighet i utlandet verkställer sagda mätning.

2 §. Mätning av fartyg och beräkning av dess dräktighet skall utföras i enlighet med de föreskrifter, som meddelas av sjöfartsstyrelsen. Dessa skola överensstämma med skeppsmätningsreglerna för Suez kanal.

Sjöfartsstyrelsen fastställer mätblankett och formulär till mätbrev.

3 §. Har fartyg, sedan det försetts med i denna förordning avsett mätbrev, undergått på dräktigheten inverkande konstruktiv förändring, eller användas rum i fartyget för annat ändamål än som vid bestämmendet av fartygets brutto- och nettodräktighet uppgivits, skall mätbrevet ofördröjligt återställas till sjöfartsstyrelsen.

På begäran av fartygets redare må i 1 mom. avsett fartyg i erforderlig utsträckning ommätas och det förses med nytt mätbrev för Suez kanal.

4 §. (6.11.1987/830) För skeppsmätning, som avses i denna förordning, erläggs arvode åt skeppsmätaren enligt 2 § 1 mom. 1 punkten förordningen om arvoden, ersättningar och avgifter för skeppsmätning (829/87), ifall fartyget har mäts enbart i enlighet med förordningen om skeppsmätning enligt 1969 års internationella skeppsmätningskonvention (522/82) och enligt 2 punkten i nämnda moment, ifall fartyget har mäts i enlighet med förordningen angående skeppsmätning (306/55).

5 §. (6.11.1987/830) Angående avgift för mätbrev gäller vad därom har stadgats i 4 § förordningen om arvoden, ersättningar och avgifter för skeppsmätning.

6 §. (6.11.1987/830) Utöver vad ovan stadgats skall bestämmelserna i förordningen om skeppsmätning enligt 1969 års internationella skeppsmätningskonvention iakttas i tillämpliga delar.

7 §. Sjöfartsstyrelsen skall övervaka efterlevnaden av denna förordning samt vid behov meddela närmare föreskrifter angående dess tillämpning.

8 §. Denna förordning träder i kraft den 19 juli 1955.

N:o 317/55

Förordning
om mätbrev för Panama kanal.

På föredragning av handels- och industriministern stadgas:

1 §. Sjöfartsstyrelsen må på begäran av fartygets redare, sedan fartyget mätts på nedannämnda sätt, för finskt fartyg utfärda på engelska avfattat mätbrev för Panama kanal (Panama Canal Tonnage Certificate).

Sådant mätbrev må utfärdas även för utländskt fartyg i finsk hamn, om fartygets ägare därmed anhåller hos sjöfartsstyrelsen.

Sjöfartsstyrelsen må medgiva, att finsk skeppsmätare verkställer i 1 mom. avsedd mätning i utländsk hamn. Sjöfartsstyrelsen må även anhålla, att skeppsmätningsmyndighet i utlandet verkställer sagda mätning.

2 §. Mätning av fartyg och beräkning av dess dräktighet skall utföras i enlighet med de föreskrifter, som meddelas av sjöfartsstyrelsen. Dessa skola överensstämma med skeppsmätningsreglerna för Panama kanal.

Sjöfartsstyrelsen fastställer mätblankett och formulär till mätbrev.

3 §. Har fartyg, sedan det försetts med i denna förordning avsett mätbrev, undergått på dräktigheten inverkande konstruktiv förändring, eller användas rum i fartyget för annat ändamål än som vid bestämmendet av fartygets brutto- och nettodräktighet uppgivits, skall mätbrevet ofördröjligt återställas till sjöfartsstyrelsen.

På begäran av fartygets redare må i 1 mom. avsett fartyg i erforderlig utsträckning ommätas och det förses med nytt mätbrev för Panama kanal.

4 §. (6.11.1987/831) För skeppsmätning, som avses i denna förordning, erläggs arvode åt skeppsmätaren enligt 2 § 1 mom. 1 punkten förordningen om arvoden, ersättningar och avgifter för skeppsmätning (829/87), ifall fartyget har mätts enbart i enlighet med förordningen om skeppsmätning enligt 1969 års internationella skeppsmättningskonvention (522/82) och enligt 2 punkten i nämnda moment, ifall fartyget har mätts i enlighet med förordningen angående skeppsmätning (306/55).

5 §. (6.11.1987/831) Angående avgift för mätbrev gäller vad därmed har stadgats i 4 § förordningen om arvoden, ersättningar och avgifter för skeppsmätning.

6 §. (6.11.1987/831) Utöver vad ovan stadgats skall bestämmelserna i förordningen om skeppsmätning enligt 1969 års internationella skeppsmättningskonvention iakttas i tillämpliga delar.

7 §. Sjöfartsstyrelsen skall övervaka efterlevnaden av denna förordning samt vid behov meddela närmare föreskrifter angående dess tillämpning.

8 §. Denna förordning träder i kraft den 19 juli 1955.